

1892

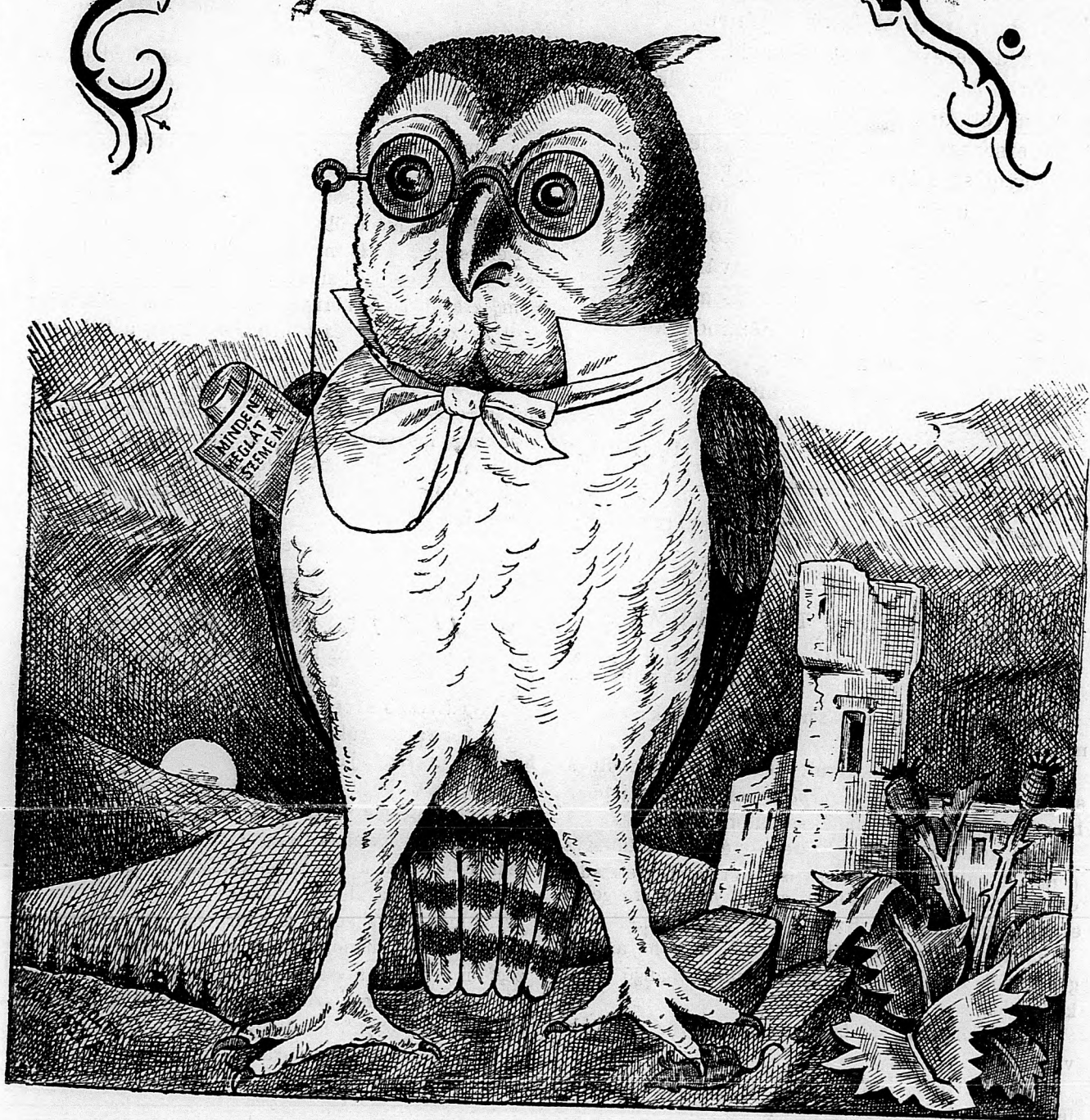
✱

I. ÉVFOLYAM 1891

13. SZÁM.

NAGYVÁRAD, JUNIUS 28.

BACOLK

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.

LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	frt
Fél évre	-----	4	¢
Negyedévre	-----	2	¢

Egyes szám ára 16 kr.

A HOLT KEZ.

Életre kél a király szavára
 A csatában a sebzett vitéz;
 Homlokáról a vért letörölve,
 A halállal bátran szembe néz.
 Királyi szó varázsa, ereje,
 Csodát mivel, buzdít, lelkesít
 S ha a nemzet üdvére irányul,
 Az a beszéd holtat is hevít.
 És a *holt kéz* megmozdul, tesz, alkot,
 Nagyot, dicsőt és magasztosat;
 Versenyre kél a jó magyar klérus,
 Egymást éri a szent áldozat.
 És az oltár nem lesz üres többé;
 Kincs, ajándék, tündöklék azon;
 Anyanyelvünk, ős fajunk javára
 A pénz fegyver, erő s hatalom.
 Üdv, hozsánna! Hevitsen mindenkit
 Királyi szó és a szeretet,
 A *holt kéznek* dús jótékonysága
 Erősítse ezt a nemzetet!

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

XIV.

BÁRÓ KÖNIGSWARTHER HERMAN.

Mottó: Bécsi bicska, fa a nyele,
 Gyere rózsám apríts vele.

Bécsben született, de azért nem osztrák, hanem magyar.

Mikor Nagyváradra került csak annyit tudott a szittya nyelvből, hogy: „*forpász*“ és ma már jobban beszél magyarul, mint a kis-szántói rektor.

Szive, lelke átalakult. Szeret itt élni közöttünk és nem azt dalolja, hogy: esz isz nür á Keiserstadt; esz isz nur á Wien, hanem azt fütörészi reggeltől estig, hogy: csak egy Szántó van a világon.

Hiába, olyan ez az alföldi levegő, hogyha az idegen gubót ide hozzák, nemzetiszínű pillangó repül ki belőle.

Ki a Körös vizét issza, nem vágyik az többé vissza!

Königswarther Herman is csendes, boldog kis fészket rakott a felső sárréten és gazdaságát észszerűen szerelte fel.

Kényelmes kastélyt épített; villanynyal világítja az árnyas, lombos udvart; saját vasutja döcög a barázdák között: telephonon kukorékolják a himnust a majorbeli kakasok és daczára annak, hogy dús gazdag milliomos, okosan, számítva gazdálkodik.

Néhány évvel ezelőtt felállította a «kis-szántói tejgazdaságot.»

Egészséges schweiczi tehének kérőznek az istállóban: mogorva hollandi bika bömböl a legelőn és a váradi emberek a szántói tej után áhitoznak.

Eleinte nem igen tudott hozzá szokni a közönség ehez az olympusi italhoz; mert úgy hirdették a dicső folyadékot, hogy: „*a kis-szántói uradalomban kintünő minőségű gyermekei kapható.*“

Az egész város törte a fejét azon, hogy: milyen lehet az a „*gyermekei*?”

Mindenki azt hitte, hogy a báró Königswarther birtokán totyakos dajkák legelnek; de később megértették a műkifejezést és ma már virágozik az üzlet.

A jámbor jószágok személyesen ismerik népszerű gazdájukat és rokonszenves bögéssel üdvözlük midőn köztük megjelenik; sőt az apró borjuk kezeit nyalogatják Kis Szántó örökös urának.

Königswarther Herman megis érdemli a hálát, nem csak az állatoktól, hanem az emberektől is; mert nem zsarnoka ő környezetének, hanem jóltevője; segít a szegényeken és letörli a könnyet, a hol csak lehet.

Mikor a kóristáknak jutalamjátéka van, a derék ember rendesen ötven forinttal váltja meg a jegyét: a pakfong művészek azután díszbe öltözve, tollason, kardosan, a lelkes műpártoló ablaka alá vonulnak és holdvilágos éjszakán, elkezdik énekelni a „*Hála dalt.*“

Azonban báró Maecenás Herman olyan édesen, olyan mélyen alszik, hogy csak az ujságokból olvassa másnap az éjjeli-zenét.

Máskülönben szives, vendégszerető házigazda: vendégei szájába akkora hosszú szivart dug, hogy Kerekiben gyújtják meg a másik végét.

Legkedvesebb kereskedője *Kis Dávid*, innen szerzi be a szivartárczakát, lovagló ostorokat és a kis fiának a gyermek játékokat.

A multkor is a főutczai szent Dávidtól vásárolt egy húsz törintos versenypályát, de mikor hazavitte, annyira megtetszettek neki a tarka papírok, hogy nem adta oda a kis trónörökösnek, hanem saját maga játszik az ólom lovakkal.

Leülnek pajkoskodni a földre Bölönyi Józival és egész délután elhamiskodnak a kis játszótársak. József úr a hármás számú fekete lóra, Herman úr pedig a hatós számú szürke csikóra rakja a mogyorót és rendesen az intendáns nyeri meg a díjját.

Most azonban igazi lovakkal akar szerencsét próbálni és ménest alakit.

Összeveszi a telivéreket és félvéreket; keveri, vegyíti, kavarja az arabs fajt az angollal; de kiválóan rokonszenvezik a görbe lábú, sovány paripákkal; mint értesülünk azokat kihízalja és az ősszel virsligyárat alakit Kis-Szántón.

Ilyen az élelmes ember; dehát hol veszi hozzá a tormát?

1892

BÁRÓ KÖNIGSWARTHER HERMAN.

Majd kitalálja ő azt is! Most azonban máson töri a fejét: készül a nagyváradai versenyekre.

Ő azonban nem lovon, hanem egy ruganyos lábú fejtős tehenen rukkol ki az akadályversenyre; már is treinirozza a szilaj jószágot és bátran ugratja az árkot.

A verseny alkalmával családi színeivel futtat; kabátja *fekete* lesz és nadrágja *sárga*.

Reméljük, hogy a verseny-tehenet nem kifogásolja Mamsberg Ernő; mert ez állat bihari születés, bihari nevelés.

Adjon az ég neki szerencsét, kitartást és győzelmet!

Izé.

REN D.

— Lassu Mátyás városi bakter nyájaskodásai. —

Na, a kakas csípje meg, sohse hívem, de mégis megtörtint; ezutentül kezdve paripa hátáról őrizzük a várást.

Mán nihány nap óta lovagóni is tanitanak bennünket, még pedégtelen számaron.

Hej de nagy mula csáság is van a rájcsurba; kiválikip mikor Rinylér feőkapetány urat a fédhő nyomja a csacsi; de azir ám nem röhögjük ki a vezérünket, mert hát tiltja a régula; hanem búbon üttyük a buta jószágot, hogy mir olyan nagy számar, mir nem kéméli jaz arany gallért!

A bukás után l elkiemesméretesen kiporoljuk a feőkapetány úr mundirját, de csak akkor, mikor mán nincsen benne Rinylér ur; mert azt tartja ő, hogy: a ruha teszi jaz embert.

Most is kiadá szigorú parancsolatba, hogy a konyfortébliseknek sz alonyrokkba kell a bakkon úlni és mindenik lúra hátul gombolós nadrágot tartozik adni a tulajdonos

Helyes!

Brávó!

Hadd legyenek takarosak a rongyosok!

De mire való is mán az a konyfortébli, járjon aki ur velopiczédén, mint alkapitány ur Popóczy; avagy számarháton, mint a mi urunk Rinylér feőkapetány.

A ki áldója van; beh takaros huszár is a nyeregbe! nem lácczik ő rajta, hogy bakkancsos vót valaha; csak az a kár, hogy hull már a levele, vedleni kezd az nyaka gombja.

Vajjon mitől? Táncsak nem a kassziros frájláktul?

Nem hinném! Hiszen szelid erköcsű ember vót ő tejjes velág íletiben; inkább tán a nagy tudománytul. Sok is neki a gongya.

A minap is kifundálta, hogy egy csomó baktert kitesz külfödre; Várad-Velencére; ugy is törtint, de baj törtint; mert elfelejté bejelenteni annak a paragrafus rágó főszámvevőnek, annak a Ragány Jánosnak; a ki azután nem vette fel a kötsigelőerányzatba a mi kaszárnyánkat.

Sebaj! mondá Rinylér; elszunyókálnak az én embereim jaz esernyő alatt.

Most azután nem lesz kaszárnyánk, hanem csak úgy az Isten szabad ege alatt horkolunk.

No mindegy! Van még kapu ajja; oda húzódunk és mos mán azzal vigasztaljuk magunkat, hogy nem egyedül sanyargunk, hanem velünk szenved a szürke számar is.

Okos józság jaz csacsi, tessik elhinni; megérzi az idő változást és zökogva kiáltja, hogy:

Csend!

Rend!

Csitt!

KÖVESI ALBERTHEZ.

Koszorus művész, sovány Kövesi!

Jóságodat a «Bagoly» köszöni;

Helyesen teszed, hogyha méla

Szemeiddel ránk pillantasz néha.

De zöld ördögünk: Mefisztoteles!

Nekünk előfizetöt ne keress;

Gondolj inkább a nagy szenvedőre,

Direktorodra: Aradi Gerőre;

Lásd, elsoirvasztja őt a deficit

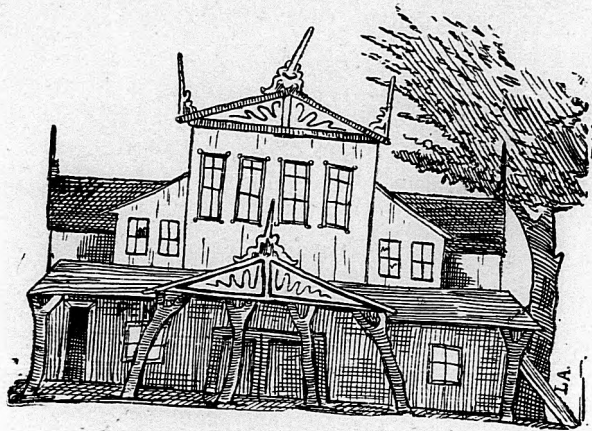
S a pártfogás ráférne egy kicsit;

Mert ha lejobb szállítja a gázsit,

Ti sem esztek oly kövér menázsit.

BAGOLY.

A FABÓDÉBÓL.

A kozár leány.

— Irta: Somló Sándor. —

Árpád (réz orru apa).
 Szendere (szendergő felesége).
 Zsolt fia (a falu rossza).
 Hamzsár (Maróth fejedelem sovány leánya).
 Alpári, (követ).
 Acsád, (a fejedelem rokona, gézengúz).
 Ajtónálló.
 Bors }
 Bogcha } Zsolt lump czimborái.
 Örkönd }
 Böngér }
 Udvari nép.

I. FELVONÁS.

(Árpád udvara a szobában.)

Árpád.

E helyre jövék kipihenni most,
 A harci láрма fáradalmait,
 S vetvén zabföldbe szűz magyar dohányt,
 Pipálva nézzük a világ baját.
 Ha az utókor bős finánczra lel,
 Büszkén mondhassa minden nagy pipás:
 Magyar vagyok, nem kell sovány trafik.

Ajtónálló.

Felséges úr; dicső fejdelem!
 Ajtód előtt lézeng egy idegen.
 Ha orrát nézem drótos tót lehet
 S nem tágit addig, míg nem beszél veled.

Alpári követ (bekullog.)

Oh nagy, dicső, felséges fejdelem!
 Csakhogy már tized egyszer meglelem
 És mondhatok, hogy az urfieska Zsolt,
 Az éjjel újra már lumpolnyi volt
 És véle négy nagy korhely czimborája,
 Szép tót lánykáknak sorba kurizálta.

Árpád.

Nosza megállj gaz, korhely, csunya latra,
 Majd nem maradsz te éjelenkint magadra,
 Maróth szomszédnak szálas, hosszú lánya
 Lesz éjeidnek őriző sárkánya.

Zsolt (belép).

Jó nap öreg; ne nézz rám oly mogorván,
 Bár irva van minden ember orrán
 A lumpolás zimankós évele.

Árpád.

Halld im kölyök. A korhelység elég!
 Ez ellen óvszer lesz egy feleség,
 Maróth leánya nőd lesz még ma már.
 Vagy börtönül rád éléskamra vár,
 Hol véredet aludttej hűti le.

Acsád.

Ne hagyd magad lefőzni jó ecsém,
 A szép menyasszony púpos, sánta vén,
 Azonfelül foga hamis neki.
 Inkább ha majd a tájat éj lepi,
 Utczu eszímám, vedd el magad,
 Üssd nyakon ki torkon ragad.

Zsolt.

Nemes tanácsod rokon, köszönöm,
 Én már megyek, usgyé, futok szököm. (Elillan.)

Ajtónálló.

Jelentem felség tisztelettel én,
 Itt a menyasszony, de nincs vőlegény!

Hamzsár, Csalmá (belépnek).

Hamzsár.

Jó nap leendő apácskám.
 Tatám küldött útra el,
 Hogy a házas élet jármát
 Fiaid velem vegye fel
 S ha nem birná is el könnyen
 — Bár hallám markos legény. —
 Télen, nyáron, hideg őszön,
 Hü feleség leszek én.

Acsád (berohan).

Felséges fejedelem, kimondom kereken,
 Zsolt urfi elillant, túl van völgyön, hegven.

Árpád.

Jaj lesz neked te gaz kölyök,
 Ha majd elébed én jövök.

Hamzsár (kaczérkodva).

Ha elillant ő előlem,
 Majd utánna megyek én.
 Okos lánytól ilyen könnyen
 Nem menekszik a legény.
 (Elszalad, a függöny szerencsésen legördül, vége az I-ső felvonásnak.)

II-K FELVONÁS.

(Zsolt tartózkodási helye a füzesben.)

Zsolt.

Oh én bolond, ki a puha vánkost
 Luczernafü agygyal cseréli fel
 S kit a veréb csirippolása kelt.
 De fáradt testem lenyugodni készit:
 Légy nyoszolyám hát Istenadta föld.
 (Lefekszik.)

Hamzsár (előterem).

Csengő bongó liget, kis madárka hangja,
Hol találom párom? estétől hajnalra
Mindhiába várom!

Csalma (előszalad).

Felséges asszonyom, ott szuszog egy ember,
Haja barna, nem ősz, mint a fehér kender.
(Zsolt orrát egy kis csalánnal megpiszkálja.)

Zsolt (felébred) (félre).

Oh szörnyűség! minő egy látomány?
Egy nagy magas és egy csepp kis leány.
Megszólítom, ha nyájasan felel,
A szálasabbat majd én veszem el;
A kisebbet meg bírja Bors vitéz,
Egymás fején át majd egyik se néz.
Ki vagy leányka? te a ki nagyobb?
Ki engemet aludni nem hagyott?
Oh mondsza, szólj, hogyan jövé ide,
Hol nem terem paszuly, murek, fige.

Hamzsár.

Tatád udvarában jártam,
Ott nagy bánatot találtam.
Ősz apádnak haja megnőtt,
Hogy ott hagytad a herczegnőt,
Jó anyád az ágyat nyomja,
Nyekken alatta a donyha.
Sipis rokon embert bérel,
Leitatja szöllőlével.
Hogyha meglát jól elverjen
S a másvilágra tereljen.

Eredj haza lelkem
Jó apád házába,
Hogy tovább a hideg
Utánnad ne rázza,
A herczegnőt pedig,
Kit addig kifésztél
És kimozsdát, nézd meg,
Vedd el feleségül.

Zsolt.

Oh szép leányka, úgy hat rám szavad
Hunczut, ki erre haza nem szalad. (Elrohan.)

Hamzsár.

Utánna most, ketreczben a madár,
Már szüzi pártám nem sok napra vár.
(A függöny legördül, vége a 2-ik felvonásnak.)

III-IK FELVONÁS.

1-SŐ RÉSZ.

(Árpád nappali szobája.)
(Zsolt álöltönyben, rongyosan belép.)

Árpád.

Ki vagy te? beszélj, te jámbor idegen!
Talán szólni kívánsz vélem idebenn?
Kinek arcját sisakrostély fedi?

Zsolt.

Zsolt ur inasa hatalmas fejdelem,
Ki itt előtted gyászban megjelen,
Hírt hozva róla messzi földről én,
Láttam is őt e hét csütörtökén.

Megunva hosszas kóborlásait
S az éjeket, mit a szabadba tölt,
Sligoviczától kábán, részegen,
Kardjával együtt pocsolyába dőlt.
S aluszsa mélyen édes álmait.

Árpád.

Oh szörnyűség. Oh háromszorta jaj!
Jaj! jaj; biz ez baj, baj, baj!
Hallod anyjuk mit beszél e férfi,
Szendergésed erre végít éri.
(Bánatában haját, bajszát tépi.)

Szendere.

Hogy is ne hallanám, mikor oly jól hallom.
Ha még egyszer látom, örökre itt tartom.
Jaj, jaj, jaj, aj vaj! a szivem beh fáj.

Zsolt (félre).

A szenvedést tovább nem nézhetem,
Ez álruhát magamtól elvetem.

Mama, tata csak tréfa az egész,
A pocsolyában béka heverész,
Arczotokat könny ne mossa,
Én vagyok a falu roszsza,
Megtért bűnös fiatok.

Árpád.

Serbucz fiu; hozott Isten!
Vacsora is van tán itten,
De úgy látom bizony nincsen,
Jer aludni édes kincsem!
(A függöny legördülhetne, de fennmarad.)

2-IK RÉSZ.

(Árpád vizitszobája, küldöttség, udvari nép. (Zsolt,)

Hamzsár stbbi.)

Maróth követe.

Nos hát mi lesz dicső fejedelem,
Kell-e a lány? Ha nem, tovább megyen.

Árpád.

Nekem kéne jól is volna dolga,
Ha az urfi válogatós nem volna,
De még egyszer megkinálok véle,
Hát hogyha a fiának is kéne.

Hamzsár. (Zsolt elé lép leveti fátyolát.)

Nézz meg jobban hát, te bambá!
Nem vagyok se vén se rút
Fogam ép, a lábam rendes
És egyenes mint a rúd.

Zsolt, (megtapogatja).

A biz igaz! Istenugyse!
Ezt a kis lányt elveszem,
Felpénzül rá itt a csókom
S parolára a kezem.

Árpád.

Száz itcze bort, száz szál gyertyát,
Hadd iszom!

(Mindnyájan rá) A bizony!

Vége.

(A függöny legördülhetne, de félig fennmarad.)

TSOLÁDI KHŪR.

Irta Aran Jánass.

Szavalja Grünlanz Izidor könyvvezető, a kisasszonykáknak,
a purimkor.

Esthe van, esthe van: khiki nyógalomba!
Fheketin bólingat a fhüdi eper lumpja.
Zóg az éji bugár, neki szholod a fhálnak,
Edj nadjot khuppan azotán elhollgat.
Minthodjha lába lenne volomennyi rügnek,
Lumba fhüdi bhikák szhonaszet gürügnek.
Shapong a szárnyas egér, a házthetüt sudurván,
Khiabál a bagolyly, sonka régi thurnyán
Odvaron fehérlik thalla egy tehénnek:
A szhokácsné iphen az imént fhejéh meg
Nyógodtan khéródzik, igen jámbor fhojtha,
Phedig a rassz barjú nadjokat dűf rajtha.
Edj matska is ballag — bugarászni resthel —
Üvakhadva lipkhed; lasszú-elynyólt thesthel
Meg-megáll, khürüléz: mast khopja, hirtelen
Egy ogrással rüghtünn a khonjhába terem.
Ki van nyitva az ajtó és a thóznek fhénje
Pirosan, veressen söt ki a süvényre.
Ajtó előtt hasal egy khiszolgált khotya.
Khüszübre a lábát, erre meg az állát nyójtja,
Benn a házi asszonj elszhóri a thejet,
A kis órfikának enged inni edjet:
Aztán belevedjöl a jermek thársaságba;
Mint tsillagok khüzzé a nyájas hold vhlága.
Phendül a khasza mast, lelükte a gazda,
A tsikos koffert is a szegre akhasztja;
Khotat az apró nép, örölne ha benne,
Madárlátta phászka darabokat lelne.
Burzasztón felshükölt, a melyik belenyól.
Ah véh! valami ürdüg... vadj ha nem, hát... kis nyól!

Lesz ürüm, alodni sem tudnak az ijjel,
Khinálják a nyólat kháposztha levillel;
Kháposztha levillel khinálják a nyólat...
Igen! kháposztával...
Khomolyan khinálják.

Bacsánat! nem thodom thavább ezt a verset; ha-
nem hodja thecczik inkhább elszhavallom az a nű-
tát, hodj; Sere bugár, shárga sere bugár!

Csohajja!

Ihajja!

Hupp!

ÚJDONSÁGOK.

— **Személyi hír.** A jótékonyág angyala körünkbe érke-
zett; először dr. Schlauch Lőrincz, azután Pável Mihály püs-
pöknél tett látogatást.

— **Hymen hír.** Dr. Brandt Richárd a napokban jegyezte
el a bájos Csillag Anna kisasszonyt, mely alkalommal a de-
rék vőlegény ezer darab sweiczi lapdacsojt ajándékozott meny-
asszonyának.

— **Vasuti gyűlés.** A nagyváradi-belényes-vaskóhi vasut-
ársaság tegnapelőtt tartotta évi rendes közgyűlését, mely
alkalommal kinyilatkoztatták, hogy a szállításnál roppant ja-
vulás állott be; de azért az 1890. évre osztalékot a részvén-
yek után nem adnak.

— **A medve.** Frankfurban egy örült leány a jeges medve
ketreczébe ereszkedett és a rettenetes vadállat teljesen fel-
falta a szerencsétlent. Igazán kíváncsiak vagyunk, hogy a
feltámadáskor ez a megboldogult bolond, milyen testi álla-
pottal lép az örök bíró ítélőszéke elé?

— **Sikkasztás.** A potyondi piczulás bank pénztárnoka:
Forintos Mihály, három piczulit elsikkasztván, Amerikába
ugrott.

— **Rövid hírek.** És az és. Fú a szél. Nagy a sár. Nincsen
por. Jó a bor,

A PADFARAGÓK.

A debreczeni jogakadémia hallgatóit, padrongálá-
sok és padfaragások miatt fejenként ötven krajczár
megtérítésében marasztalta el a tanári kar; egyide-
jűleg elhatározták, hogy az ócska padokra a régi
diákok által bevéselt arany mondásokat megörökítik;
beküldték tehát hozzánk azon nagyváradi emberek
ihletszerű jóslatait, melyeket annak idején, mint ser-
dülő ifjak, saját kezükkel véstek be a debreczeni
collégium deszka padjaiba.

Ime az első:

Itt ülök mogorván, a homlokom ránczos,
Nem is voltam soha fúrge, pajkos, tánczos,
De azért e padot gyilkolom bicsakkal
S daczolok a sorssal református nyakkal.
Velem kikezdeni nem nagyon tanácsos;
Lesz még én belőlem királyi tanácsos,
Tüzelik keblemet karakán ideák.

Irta:

Ritóólc Zsigmond,
egy bús bagoly diák.

II.

Az én szülőföldem a ponyványos Sárret,
Szeretem a krumplit és fekete kávé.
Kökény szemeimmel a jövőbe látok:
Szerkeszteni fogom majd a «Szabadságot.»
Francia ország felé gravitál az állam,
Vesztettül nő már is a kecskeszakállam.
De azért ám magyar az én testem, lelkem;
Szent hazám üdveért sok jó bort lenyelem.
Nagy bennem a tűz, de kevés rajtam a háj!
E kövér betűket kaparta:

Rácz Mihály.

III.

Millye Gyula vagyok én,
Szár az brügöt rárok én,
Harmadbeli kis deák;
Isten hozzád szép velág!
Szerbucz öreg Debreczen!
El kell menni énekem;
Mert légátus lettem én;
De hogyha majd leszek vén,
Birónak neveztet ki
Államtikár Teleszky.
Ugy-e, hogy e vers fura?
Faragta:

Millye Gyula.

IV.

Gondolkozva mélyen,
Itt ülök kevélyen,
Hős lesz én belőlem
S a csata mezőben
Szedem a sok gombát
És a tüzes bombát.
Ha únom a harczt,
Máskép szedek sarczt,
Nyalom a bélyeget,
Ha fiskális leszek.
Védem majd a nőket
És a lóköttöket;
Tollam tövig mártom

Én:

Hegyesi Márton,
most csupán egy jámbor tanuló,
de később hírneves prókátor.

Csodabogár.

— Egy levél. —

Tisztelt sűgor Náci és betses onoka nűvérem Háni!
Elűsször is azon khezdek meg a levil, hodj Purim
is elmult. Azóta iszonyó rossz időkk jártak valamint
e héten mégis már élethűbb.

Küzeleg a hősvét és én mégsem thettem tisztelet
ünüknél; pedig még Purimre volt az elhatározásom.

Thodomásokra is volt hodj meg fagam ünüket ven-
degelni, de thetetlen visszamarodásnak az idő viszon-

tagsága vált az igénye; mert khellemetlen fürgeteges
esők khüzebe gántoskodtak; hanem azir a következő
május hóban, illetőleg szezon pályázásomnál fogya,
egész határozottan nyilatkozom, hodj az ünük khörei-
ben tiszteletem thenni fagam. Nem khölönben van
egy letárgyalt ögyem a mely sak személyesen jothat
tény megállapításra ünük által.

Tehát már hoszonhárom hét moltával megtürténik
addig fogadják őszinte soraim, legbensőbb hálával
edjött.

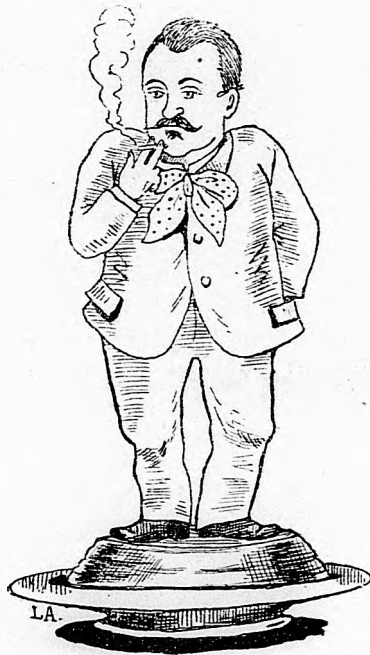
Ödvözölve önt és khölönösen tiszteelve tsokolva
théged Hánika, melegen szarítva Jolát,

tiszthelettel:

Tholpenthal Adalf.

ÉDESSEGEK.

— Fetalalja Ruzs Károly. —

Jesszusom!

Micsoda hatás!

Az egész Kotyiklet lászban ék.

Felléptünk, mint műkedvelők én és Ö.

Julia volt Csicsóné és én, a kis Ruzs Rómeó.

Asz előadás napján már nem lehetett jegyet kapni.
sűfolva volt a kotyikleti állandó színhász.

Szentséges ék! hoty topokott a szivem és hoty fe-
szült a pokámon a trikó.

Asz én antyalom, asz én Juliám három óra hosszáik
festette krémszinű arcát, mikor mekjelent előttem
uty nészett ki, mint ety tájkép.

Jajj instálom porszasztóan elszorult a szifem.

Soha olyan szépet!

A fűkkönyt felhuszták és én uty szafaltam, hoty
nem tyősztek tapsolni a kotyikleti előkelők.

A hatás natyszerü folt!

Tetőpontját érte el a lelkesetés asz erkély jelenetnél.

Átöleltem a Csicsóné tyomrát, homlokomat asz isteni Julia kepléhez szoritám és a tortavakó kést kiántva ortítottam, mint ety Rosszi,

Asz ék pocássá pünömet; iszonyuan eskütsztem, ilyen formán:

Oh höltyem! a szent holtra eszküszöm, mely
Eszüstbe vonja a leánter lefelét,
Hoty neket atom szifemnek felét.

Erre aszután közsbe fágott Julia, montván:

Karcsikám! ne ordits. Pár imátlak is,
Esz éji frityet méksem szeretem.
Mekkontolatlan fagy Rómeó!
Táfosz szerelmem; mert villámlott;
Mindjárt törtül; szervusz . . . jóczakát!
Majt a Körösparten találkoszunk

S akkor pihenhetsz keblemen.

Eszután a jelenet után teljes erőfel kitört a lelkesetés.

Taps, éljenzés; óriás riatalom!

A fükkönyt etymás után tizenötször húszták fel és temérdek koszorú repült lápaink elé.

Örömömpen összefissza csókoltam asz én Csicsónémat, asz én ketves Júliámat és közskifánatra elajtettem vele a naty maszurt.

Ah poldog órák, miért is tűntetek el oly hamar?

Uty rémlik előttem mintha csak álom lett volna-e asz egész.

De nem álom folt, hanem szent igazs, hiszen a tiszta pefétel most is itt fan a natrákom sebibe. Metyek, sietek is már a trága, aranyos műfésznohöz; mellé csücsülök és fülebe sugom, hogy:

Üssük el!

Előfizetési felhívás.

Tisztelt közönség!

Itt az ugorka szezony!

Jön a kánikula.

Az ugorkához elcsúszik egy kis „Bagoly” pecsenye is néha.

Ez a jó madár vidám huhogással úzi el az álmot és nem is nagyon drága; egy három hónapos fülesnek két forint az ára.

Azért tehát tessék, előre! ve gyen mindenki belőle

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	---	8	frt
Fél évre	---	4	frt
Negyedévre	---	2	frt

Egyes szám ára 16 kr.

Az előfizetési pénzek a „Bagoly” kiadóhivatalába, Nagypáradra küldendők.

Felkérjük negyedéves előfizetőinket, hogy előfizetőiket megújítani és lapunkat ismerőseiknek ajánlani sziveskedjenek.

Igyekezni fogunk rajta, hogy eredeti dolgozatainkkal olvasóinknak derült órákat és vidám perczeket szerezzünk.

Tisztelettel:

a „Bagoly” szerkesztősége.

A szerkesztő postája.

F. Zs. (F. Derna.) Az első adoma régi; a második nem érdekes; telik onnan jobb is!

— **R. G.** Ugyan kérem mit gondol? talán csak nem hiszi, hogy azon a gyenge dolgon mulatni fog valaki? Mindenki ugy rendezí a vagyoni viszonyait, a hogy akarja és mi senkinek a magán életébe bele nem avatkozunk; ezt tessék tudomásul venni. —

Pósa Lajos urnak (Budapest.) Köszönet a szives megemlékezésért; örömmel üdvözöljük munkatársaink sorában; levél megy. — **Tünődés.** Ez a költemény nagyon szentimentális. Elevenebb dolgokat röviden és csattanósan kell megírni egy éleclapba s ha ön akarja, tud is. — **B. F.** (Helyben.) Hallottuk K. ur szinpadi szellemeskedéseit; a jóizü dolgokért nem szabad megharagudni; mai számunkban megadtuk reá a visszhangot.

H I R D E T É S E K

Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint

PLESS VILMOS

cs. és k. udvari

kalap-gyáros

és udvari szállító gyármányainak

egyedüli raktárát

megkaptam. A nevezett világhírű cég általánosan elismert ujdonságai

mindenféle kalapokban

üzletemben mérsékelt és határozott árak mellett kaphatók.

Nevezett cég gyármányairól, u. m. kifogástalan minőség és valódi szintartóságért

jótállást vállalunk.

Minden «Pless»-féle kalap a fenti cég védjegyével van ellátva.

A n. é. közönségnek magamat becses pártfogásába ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

Schönberg Miksa,

Fő-utca, Bémer-tér.

Phylloxera irtó szer.

Van szerencsém a t. cz. szőlőtulajdonosok figyelmét az általam feltalált és a magas kormány által 65236/890. szám alatt szabadalmazott **phylloxera-irtószerre** felhívni.

Noha találmányom csak egy éves, már is feltűnő szép eredményeket tudok vele felmutatni. Láthatók ezek a nagyváradi hegyen levő szőlőmben a 1. sz. püspökségi uradalom szőlőjének tőzsomszédságában és Gyapay Márton úr szőlőjében.

Egy kilogramnyi mennyiség e szerből 140 liter vízben feloldva képezi azon anyagot, melylyel a szőlőtökék meglocsolandók. Laza vagy kissé homokos talajban levő tökére egy liter elegendő, agyagos kötött talajban 2-3 liternyi alkalmazandó.

Szerem az eddig legjobbnak elismert szénkénegnél sokkal előnyösebb s bárki által is könnyen kezelhető; s mint-hogy **tisztán növényi** alkatrészekből áll, a tökének nem hogy ártana, de kövéríti a talajt, míg ellenben a szénkéneg kár nélkül csak kiváló szakértelem és óvatosság mellett alkalmazható, ha a tökéket megrontani nem akarjuk; de máskülönbén a szénkéneg a talajt soványítja, mely okból a szőlőt igen gyakran meg kell trágyázni.

Ezen kívül szerem az egész nyáron át bármikor alkalmazható s a szőlőrovar által megtámadott töké meglocsolásuk után pár hét alatt teljesen felüdülnék, az el-sárgult levelek mind kizöldülnek és eredeti fényüket visszanyerik, a rajtuk levő termés tökéletesen megéri, míg ezen szernek alkalmazása nélkül a megtámadott szőlők termése nagyrészt egres marad.

A szernek ára különként 1 frt 20 kr, mely kapható **Nagyváradon, Liebl Gyula Bémer-téri üzletében levő főraktárában.**

Fiók-raktárak: Porfi F. és fia cégnél Budapesten, Váci-utca, 9. sz. és Bach Jenőnél Szegeden, Sas-u. 15. sz.

Teljes tisztelettel

Liebl Gyula.

H ö n i g s b e r g N. F.

fűszer-, festék, anyag- déli-gyümölcsök- és csemege-borok kereskedése

a „Fehér kutyához“,

Nagyváradon, Szent-László-tér.

Megérkezett 1000 üveg *** Cognac Dubonn et Martin j. Co.
Cognac 1 üveg 1 frt 20 kr.

Hogy milyen dicső ital a három csillagos DUBONN és MARTIN-féle cognac, bizonyítja Petőfi Sándornak ez a legujabban felfedezett költeménye.

A C O G N A C.

Kedves ital a jó cognac,
Vastagodik tőle a nyak
S ha valódi és nem hamis,
Elmúlik a gyomorhaj is.
Életerőt kap a beteg;

Ugrálnak a kis gyermekek;
Tőle piros lesz a sápadt
S a köszvényes rugkapálhat;
Azért tehát igyunk sokat,
Egészséges, nagy kortyokat.

Lang József nyomdája Nagyvárad.